

בכל יום בבורך קודם ברכת התורה יאמר זאת:  
 והריני מכוון מעטה על כל פרט ופרט ממפעשי ודברי  
 ומחשבותי של כל היום עד למחר בעת זוatta, לשם יהוד  
 גרשא ברוך הוא ושבגנתה בשם כל ישראל להבריע את  
 עצמי ואת כל עם בני ישראל ואת כל העולם לכה וכות.  
 ותריני מכוון מעטה עד למחר בעת הואת בכל פעם  
 שאוכיר שם הויה הקדוש שהוא בכתיבתו היה הוה  
 ויהיה, ובכריאתו אדרני שהוא אדון הכל, וכשאוכיר שם  
 אלהים היה בונתי שהוא תקיף ובעל היכלה ובעל  
 הפחות כלם עלת כל העילות וסיבת כל הסיבות ושליט  
 בכל העולמות:

בפסק רاشון ורק"ש לא סמוך על גינוי דעת הנ"ל  
 (תפלה לדוד סי' כא, מבעל אשלי אברהם על שו"ע)

כתב בספר אור צדיקים: ...וכך יאמר בשעה שמתחילה להחפיל  
 רבש"ע גלי וידוע לפניך שניי בשור ודם ואין כי כה לכון  
 מן כראוי, שכן יר"מ שתה עולה כוונתאמן שליל עם כוונת  
 אמן מאותם השרידים היודעים לכובן עניות אמן כראוי.  
 (שבת מוסר בשם תיקון התפילה, אות נב)